

Nicolae Ceausescu elvtárs beszéde

(Folytatás a II. oldalról)

mánya rámutatott, hogy egyes termékek szállításának optimalizálásával a szállító kapacitás körülbelül 10 százaléka takarítható meg. A Közlekedési Minisztériumnak jobban ki kell használnia a számítógéppontot, hogy tanulmányokat készítsen a szállítási hatékonyságról.

Egy fontos távlati kérdés a dunai áruszállítás fokozása. E tekintetben szükséges, hogy a Közlekedési Minisztérium az Állami Tervbizottsággal együtt rövid időn belül részletes tanulmányt készítsen elő a vízszállításban kinalkozó lehetőségek felhasználásáról, a folyami szállítási kapacitás növeléséről és eredményesebb felhasználásáról.

Nagy fontosságú mutatóknak az autószállítási szektorban is, mivel itt sem használják ki elegendő az autóparkot; az autópark felhasználási mutatója a gazdasági minisztériumoknál rendszerint csak 60–70 százalékat teszi ki a Közlekedési Minisztériumban elértnek, noha az itteni eredmény sem mondható maximálisnak. Szükséges, hogy az összes minisztériumok már jövő évben legalább a Közlekedési Minisztériumban elért mutatóknak megfelelő szinten használják ki az autóparkot; a gazdasági egységek csak e mutatók megvalósítása után igényelhetik a jövőben újabb autószállítási eszközöket. Az autópark hatékonyabb felhasználására egyenes szállítási szervezetek kellene létesítsen ipari fővállalatokként és vállalatcsoportokként, esetleg városokként, az ugyanazon város keretében vagy bizonyos övezetben lévő egységek számára az illető egységek szállítási eszközeinek összehangolásával, ésszerűen használva ki azokat.

Az 1970-es terv fontos feladatokat irányoz elő a beruházások terén. A jövő évben az állam központosított alappal 67 milliárd lejt ruházunk be, ebből az építészeti munkák 31 milliárd lejt tesznek ki; ezen kívül előirányozzuk nem központosított alapból 11,6 milliárd lejt értékű, beruházások megvalósítását. Az állami alapokból eszközöndő központosított beruházásokat főként az anyagi termelés ágazatai kapják: az összes beruházásból az iparnak 57,8 százaléka, a mezőgazdaságnak 12,3 százaléka, a szállítási 11,3 százaléka utalnak ki.

Az 1970-es beruházási program maradéktalan megvalósítását ki kell küszöbölünk több olyan fogatékosságot, amely már régóta észlelhető az építőipari munkálatok előkészítésében és kivitelezésében, az az objektumok használatba adásában.

A beruházások megvalósításában komoly nehézségeket okoz, hogy nem biztosítják idejében a műszaki-gazdasági dokumentációt. Rá kell mutatnunk, hogy — noha az idén az 1970-es tervjavaslat hat hónappal korábban ismeret volt, megvoltak a feltételek a műszaki-gazdasági tanulmányok idejében való elkészítéséhez, jelentős számú új munkánál még most sem véglegesítették és hagyják jóvá a műszaki-gazdasági mutatókat; ebben a tekintetben nagy késések vannak a Vegyipari Minisztériumban és más minisztériumokban.

Szükséges, hogy az összes minisztériumok sürgősen intézkedéseket tegyenek a lemaradás pótlására, minthogy a tervezőegységek a szükségleteknek megfelelő munkarend alapján dolgoznak. Ugyanakkor gondoskodni kell arról, hogy a tervező tevékenység közelebb kerüljön a gazdasági egységekhez, decentralizálva a tulzoltan nagy intézkedéseket, a tervező osztályokat, szolgálatokat, műhelyeket vagy irodákat kell létesíteni a fővállalatok, az ipari kombinátok és az építőtrösztök keretében, valamint tervező csoportokat az építőtelepeken és az üzemekben.

Határozott intézkedéseket kell tenni a tipustervek és az újrahaználató tervek széles körű alkalmazására. Ebből a célból magában az állami tervben pontos feladatokat kell kijelölni minden egyes minisztérium számára. Egyszersmind törvény útján kell megtiltani egyedi tervek készítését és alkalmazását olyan munkához, amelyek számára vannak tipustervek.

Teljes határozottsággal folytatni kell az arra irányuló akcióit, hogy a beruházások egészében csökkenjen az építő-szerelő munkák részaránya. Az előirányzat szerint ennek 1970-ben 46,3 százaléka kell képviselnie az 1969. évi 47,0 százalék helyett, noha előirányoznak bizonyos csökkenést, továbbra is készítenek tulzoltan, nehézkes épületeket tulzolt utomunkákkal. Az előirányzat szerint 1970-ben az építkezésben 15 százaléka csökken a főmunkaszám, 12 százalé-

kal a fűrészfűrő fogyasztás és csökken más anyagok fogyasztása is. A beruházási terv fontos problémája: idejében biztosítani a bevezetéseket. Fokozott figyelmet kell fordítani arra, hogy a leszállítás időpontja — belső piacról és importból egyaránt — összhangban álljon a szerelés követelményeivel, az építkezés stadiumával. Ezen a téren ugyanis a hiányszorosság nagy nehézségeket okoznak a beruházások megvalósításában, jelentős alapolakat kötnék le. Csökkenteni kell a teljes felszerelések behozatalát, szelesebb körben kell hazai intézetekben tervezni őket és csak a hazai viszonyok között nem gyártható részeket beszerezni be külföldről.

Fordítsunk nagyobb figyelmet az építkezések meggyorsítására. A minisztériumoknak, valamint az Állami Tervbizottságnak általában az a tendenciája, hogy az ütembe helyezési határidőket kitolja az evvege felé. Ez karos irányzat, amennyiben az építvány- és a munkaterületek túlzott összehangolódáshoz vezet, az építő és szerelő munkák nagy volumenét teszi szükségessé, ami komoly nehézségeket támaszt a beruházási terv teljesítésében, főként pedig az ütembehelyezés terén. Erőfeszítéseket kell tennünk a kivitelezési időtartam lerövidítésére és annak érdekében, hogy néhány 1971-re előirányzott objektumhoz már 1970-ben hozzálassunk.

Az Építőipari Minisztérium s a megyei néptanácsok intézkedjenek erősebben az építőipari munkaszervezés javításáról, a gépesítés fejlesztéséről. Sok építőtelepen még mindig rengeteg munkát kézi erővel végeznek, noha lehetőség van az építőipari felszerelések gazdaságos választéka hazai előállítására. Meg kell mondanunk egyben, hogy az építővállalatok jelenleg nem használják ki kellőképpen a rendelkezésükre álló géppalányműt sem. Az építőtelepeken nagy hiányszorosság vannak a munkaerő felhasználásában, zűrzavar tapasztalható, többször súlyosan sérült a termelési figyelmet; emiatt a munkaterületek szintje alacsony. Ezeket az állapotokat haladéktalanul meg kell szüntetni, s az illetékes minisztériumok és a helyi párt- és állami szervek egyaránt felelnek ezért.

A Helyi Gazdasági és Közigazgatási Állami Bizottság és a Munkaügyi Minisztérium a legmesszebbmenően gondoskodjék, hogy minden megye építőszervezetei — főként az újonnan létesített szervezetek — rendelkezzenek mérnökkel, műtépítéssel és a többi szükséges szakemberrel.

Megengedhetetlen, hogy a megyék létesítése után két évvel ezek közül egyesek még ne rendelkezzenek a számukra szükséges káderekkel. Azok az elvtársak, akik a kérdéssel foglalkoznak, nem leplek fel teljes határozottsággal, nem tettek meg a legenergiusabb intézkedéseket a megyékben szükséges káderek beosztására. Az építő szektor nem vezethető mérnökök és építésszek nélkül, a szükséges felszerelésekkel ellátott megyei építőszervezetek nélkül.

A beruházás központi problémája, hogy az új objektumokat határidőre üzembe helyezzük és tervezett paramétereiket mielőbb elérjük. Az e téren mutatókhoz hiányszorosság annak is tulajdonítható, hogy nincs szigorú rendszere a felelősségnek a tervezők, az építők, a felszerelést állító és a megrendelő között a beruházás megvalósításának egész menetén. Sürgősen pontos szabályozásokat kell tehát elfogadni az új objektumok kivitelezésén dolgozó összes tényező együttműködésének erősítéséért, anyagi felelősség fokozásáért és azért, hogy jövedelmük közvetlenül a termelőkapacitások határidőre történő üzembe helyezéséhez és a tervezett paraméterek eléréséhez arányuljon.

Elvtársak!

A továbbiakban a külkereskedelmi tevékenység néhány problémájával szeretnék foglalkozni. Mint ismeretes, országunk fejlesztési együttműködését és kooperációját a KGST-ben részt vevő szocialista országokkal, az összes szocialista államokkal, aktívan részt vesz a nemzetközi szocialista munkamegosztásban; ugyanakkor Románia bővítő gazdasági és műszaki-tudományos kapcsolatát a többi állammal, függetlenül azok politikai rendszerétől, részt vesz az anyagi javak nemzetközi cseréjében. E tevékenység egyik megnyilvánulása, hogy évről évre növekszik külkereskedelmünk. Ez cv első 11 hónapjában a külkereskedelmi volumene 6,3 százalékkal túlhaladta a múlt év azonos időszakának szintjét, hozzájárulva a termelés és a fogyasztás fontos szükségleteinek kielégítéséhez, jelentős meny-

nyiségű román termék külföldi értékesítéséhez. A jövő évre a külkereskedelmi 11,5 százalékos növekedését irányoztuk elő, amelyen belül az export 17,1 százalékkal, az import pedig 6,2 százalékkal lesz nagyobb, a cél, amire törekszünk mintegy 320 millió valutalejt kitevő pozitív egyenleg megvalósítása. Ez megköveteli, hogy megkülönböztetett figyelmet fordítsunk a külföldi piacokra szánt áruállomány ütemes előállítására és leszállítására.

Már a jövő évtől intézkedéseket kell tennünk új termelőkapacitások létesítésére, hogy előállítsunk az export céljait szolgáló árúkat új választékaik.

Ugy vélem, hogy a legfőbb probléma, amire gazdasági szerveinknek — az Állami Tervbizottságnak, a Külkereskedelmi Minisztériumnak és a többi központi szervnek és minisztériumnak is — törekednünk kell, a külföldi cseréink hatékonysága. Sajnos ezirányú törekvéseink nem kielégítőek, termékeink magas előállítási ára és a külföldi értékesítés fogatékosságai miatt nemzetgazdaságunknak meglehetősen drágán kell megfizetnie a termékeink eladásából szerzett valutát. Eppen ezért egyben inkább arra kell törekednünk, hogy leorszítsuk a termelési és forgalmi költségeket, s megszüntessük a különböző többletkiadásokat, amelyek indokolatlanul megterhelik külföldön eladott árunk árát. Ugyanakkor fokozott gondot kell fordítanunk külföldi szállításiaink szerkezetének javítására, s a magas megmunkálási foku termékekre kell helyezniük a súlyt. Az Állami Tervbizottságnak és a Külkereskedelmi Minisztériumnak meg kell határozni a magas jövedelmű ágazatokat és termékeket, amelyek biztos exportelhelyezési lehetőségeket kínálnak, s ennek alapján lépéseket kell tennie a termelés megfelelő irányítása érdekében.

A külkereskedelmi szervezetek, valamint a tervező és a pénzügyi szervezetek egyaránt gyorsan alkalmazniuk kell a világpiacon megismerésre, a piacokkonjunktúrára és ennek perspektíváira vonatkozó információkat. Ezeknek a szervezeteknek nemcsak az a feladatuk, hogy könnyeljenek és fizessek az árklőnbözeteket, hanem melyrehatóan elemoznük is kell a külkereskedelmi és ténylegesen közbe kell lépniük annak normalis lebonyolítása biztosításáért. Ugyanakkor a világpiacon árákat ismernük kell a helyi minisztériumoknak, a vállalatoknak, a fővállalatoknak, az ipari csoportoknak.

Ramutattam itt — és valóban ugyan —, hogy az ebben a szektorban dolgozó elvtársak megszokták azt mondani, hogy a külkereskedelmi kérdéseik államtitkok. De hogyan lehetnek titkok azok a kérdések, amely az ország gazdasági fejlődésének egyik döntő területére vonatkoznak? Ezeket a problémákat a gazdasági életben világszerte széles körűen tárgyalják. Csak általános frázisokkal nem válhatunk versenyképesek. Ezen a tevékenységi területen csak akkor teremthetünk teljes rendet, ha megvizsgáljuk és megmutatjuk, mi a jó és mi a rossz, ha kifejtjük, miért nem versenyképesek egyes termékeink. Ugy vélem, szabályként kell bevezetnünk, hogy a megyei pártbizottságok elvtársak ismerjék a világpiacon árák közönyét, hogy a vállalatok vezetőségével együtt elemezzék, miként valósul meg az exporttermékek eladása.

Ilven értelemben a Végrehajtó Bizottság több olyan intézkedést tanulmányozott, amelynek célja biztosítani a szorosabb kapcsolatot a termelőegységek gazdasági-pénzügyi eredményei és import-export tevékenysége között, megszüntetve azt a mai helyzetet, amikor a vállalatoknak nem fűződik érdekük ahhoz, hogy megismerjék, mennyi valutát érnek el termelt áruikért. A jövőben a vállalatok jövedelmébe, beleértve a nyereségébe azt a részt is, amelyet az év végén prémiumként és jutalomként osztanak szét, összefűzve mind a belföldi, mind a külföldi bevételekkel. Ugy gondoljuk, elvtársak, lehetővé kell tennünk a termelő vállalatoknak, hogy ne csak a termeléssel foglalkozzanak, hanem azt is tudják, miként termelnek, miként adják el, a mit gyártanak — ez a normális; ezeknek a vállalatoknak tudniuk kell, mit gyártanak a külföld számára, kinek és milyen áron adják el a termékeket. A vállalat gazdasági eredményeit is aszerint ítélik majd meg, hogy milyen árat kap termékeikért. A termelés és a külkereskedelmi tevékenység közvetlen kapcsolatának megteremtése érdekében már a jövő év elejétől, vagyis január 1-től a gazdasági minisztériumok, a fővállalatok és a kombinátok maguk felelnek azért, hogyan értékesítik termékeiket a külföldi piacon. Ilkveppen a minisztériumok, a fővállalatok, a vállalatok úgy ismeretben cselekedjenek, meg-

fogják érteni, hogy vállalniuk kell a teljes felelősséget a gazdasági tevékenység jó menetéért. Persze, ezen nem kell azt érteni, hogy a Külkereskedelmi Minisztérium felelőssége csökken a külkereskedelmi tevékenységért. Ellenkezőleg, úgy véljük, hogy a minisztérium felelőssége nagyobb lesz, feladata léven biztosítani az exportra szánt termelés egész szervezési tevékenységének irányítását és vezetését, a piacutatsát, termékeink külföldi értékesítés számára a legmegfelelőbb módokat megtalálását. A Minisztertanácsnak, az Állami Tervbizottságnak és a Pénzügyminisztériumnak, a többi összegező szervnek fokozottabb gondot kell fordítania arra, hogy a román termék versenyképessége váljanak a külföldi piacon, hogy növekedjen az egész külkereskedelmi tevékenység hatékonysága.

Az 1970. évi terv keretében rendkívül fontos helyet foglal el a kutató tevékenység fejlesztése és tökéletesítése, mivel ez a jelenlegi műszaki-tudományos forradalom feltételei között egyben jobban ki-hat az anyagi termelésre. Az utóbbi években némi haladás történt a kutatásnak a gyakorlati szükségletek felé való irányításában, megoldottak több problémát az anyagi erőforrások jobb hasznosításával, a gyártási technológiáknak és bizonyos termékek műszaki jellegzetességeinek tökéletesítésével kapcsolatban, főleg a vegyészett, a bányász és kőolajipar területén, valamint más területeken. Mégis távol vagyunk még attól, hogy a tudomány azza váljék, aminek lennie kell — jelentős termelőerő a társadalom fejlődésében. Mint ismeretes, jelentős kutatási potenciállal — nagyszámú szakemberrel, szüntelenül korszerűsödő anyagi bázissal — rendelkezünk, mégis a kutatómunka eredményei még csak igen kevésbé járulnak hozzá a gazdaság általános fejlődéséhez.

Az 1970-es terv a kutatási erőfeszítéseket az anyagi termelés szempontjából rendkívül fontos problémák felé irányítja — amilyen például a fémek és nem fémek ercek hasznosítása, új gépiipari berendezések, különösen programvezérlésű szerszámok előállítása, új vegytermékek gyártása, megvásárolt szabadalmak tökéletesítése. A minisztériumoknak, a tudományos Kutatás Országos Tanácsának minden intézkedést meg kell tennie a feladatok kifogástalan teljesítéséért, a kutatási eredmények termelési alkalmazásáért, egyre szorosabb kapcsolatot kell teremtenie a kutatás és a termelővállalatok között.

Többször hangsúlyoztam a kutatási időtartama lerövidítésének, a kutatási eredmények hasznosítása meggyorsításának szükségességét. Olvkor maga a terv engedélyez rendkívül hosszú időszakokat, átlag 4–5 évet egyes kutatások kivételével, míg más országokban hasonló kérdéseket alig 1–2 év alatt oldanak meg. A tudományos tevékenység terveiében konkrét, a lehető legrövidebb határidőket kell kijelölni a kutatás fő szakaszaira vonatkozóan, különösen azoknál a fázisoknál, amelyeknek eredményei alkalmazásra vannak a természetben.

Ugyancsak fokozott figyelmet kell fordítani a kutatási témák helyes kiválasztására a gazdasági-reális szükségleteinek és az ország rendelkezésére álló lehetőségeknek megfelelően. A Tudományos Kutatás Országos Tanácsának az ipari bizottságokkal együtt — a következő öt éves terv feladatainak, a X. kongresszuson a következő évtizedre kijelölt irányvonalaknak megfelelően — és alaposan megvizsgálva minden egyes kutatóegység helyzetét — ki kell jelölnie a legmegfelelőbb irányvonalakat a hazai tudományos tevékenység fejlesztése érdekében.

A kutató tevékenység hatékonyságának növelése az egységek megszervezésének javításától, az e téren dolgozó erők tulzott felaprózásának a kiküszöbölésétől is függ. Ugyanakkor fel kell számolni a bürokratikus formákat, a tulzásaiban vezető adminisztratív munkát, mert ezek elrabolják a tudósok idejének jelentős részét, s rá kell térni a kutató tevékenység megfelelő, egyszerűbb formáira, amelyek lehetővé teszik, hogy a tudományos káderek kizárólag a tulajdonképpeni kutatással foglalkozzanak.

Január 1-től az összes kutatóintézetek, kivéve egyes társadalomtudományi intézeteket, saját gazdasági ügykezelés alapján fognak működni. Kötségtelen, hogy amikor minden gazdasági szerv fizetni fog a megrendelt kutatásokért, s a kutatók tudni fogják, hogy jövedelmük az általuk kidolgozott megoldások alkalmazásával elért termelési eredményektől függ, jobb feltételek jönnek létre a tudományos tevékenység és a gyakorlati alkalmazás között. Ev végig a

szakminisztériumoknak, a Tudományos Kutatás Országos Tanácsának gondoskodnia kell arról, hogy az összes kutatóegységek szerződéseket kössenek a vállalatokkal, intézkedéseket tegyenek a káderek és az anyagi alap helyes felhasználására a szerződés kötelezettiségek teljesítése céljából.

A gazdaság gyors ítemű növekedése, sokrétűségének fokozódása, a társadalmi élet valamennyi területének fejlődése különleges feladatokat állít elénk újabb munkás-, technikuskaderek és szakemberek felkészítése és nevelése terén. 1970-ben az iskolákban körülbelül 93 ezer munkás, 38 ezer kö-zepfokú szakiskola, több mint 25 ezer felsőfokú végzettségű szakember nyer képeztést. Ez mind az Oktatásiügyi Minisztérium, mind a gazdasági minisztériumok és vállalatok részéről megköveteli, hogy tegyék meg az összes intézkedéseket a gyakorlati munkába lépő új káderek alapos képzésére és jó felhasználására.

Meg kell mondanunk, hogy a szükséges káderek, főként a szakmunkás káderek biztosítása továbbra is egyike lesz legfontosabb gazdasági kérdéseinknek a jövő évben és az elkövetkező években. A minisztériumoknak, a vállalatoknak komoly intézkedéseket kell tenniük, hogy rövid idő alatt biztosítsák káderek képzését gyors tanfolyamokkal, a munkahelyen történő képzéssel, hogy megvalósíthassák a meglévő kapacitások teljes felhasználását és az üzembe helyezésre képesítettek ellátását megfelelő személyzettel.

Elvtársak!

Partunk a nemzetgazdaság fejlesztésére irányuló összes erőfeszítéseket társadalmunk legfőbb céljának rendeli alá, annak, hogy szüntelenül javítsuk az egész nép életszínvonalát. Rá kell mutatnunk, hogy jó feltételek között valószínűleg meg a IX kongresszusnak a tömegek életkörülményei javítására vonatkozó határozatát.

Az új fizetési rendszer általánosításával egyidejűleg 1969-ben a gazdaság 16 ágazatában 8,4–19,1 százalékkal emelték a fizetéseket; ennek nyomán 2,7 millió alkalmazott 2,5 milliárd lejt többletjövödelmet kapott, egy egész év viszonylatában pedig az emelések mintegy 5 milliárd lejt tesznek ki.

A jövő évi és állami költségvetés előirányozza a szükséges alapokat az intézkedések a fizetése emelésére a bányáiparban, a gépgyártásban, az építőiparban, a szállításban, az áruforgalmazásban, a tudományos kutatásban, a művelődési és művészetek intézményeiben, az egészségügyi hálózatban, a pénzügyi intézményekben, a közigazgatásban és a gazdaság többi ágazataiban. Az 1969-ben eszközölt fizetésemelések és az 1970-re előirányzottak körülbelül 10 milliárd lejtől növelik az alkalmazottak évi jövedelmét.

Az előirányzat szerint a jövő évben 1,3 milliárd lejtől növekszik a paraszti pénzjövödelme. A X. kongresszus határozatainak megfelelően a Központi Bizottság mostani plenáris ülése jóváhagyta, hogy már 1970-ben növeljék a szövetkezeti paraszti nyugdíjakat; az emelés alapján a nyugdíjas szövetkezeti paraszatok 1970-ben csaknem 380 millió lejtől kapnak többet. Meggyőződésünk, hogy az intézkedés mozgósító tenővő lesz a szövetkezeti parasztság tevékenységében.

A párt és az állam megkülönböztetett figyelmet fordít a lakosság ellátására fogyasztási cikkekkel gazdaságunk jelenlegi lehetőségei arányában. Az 1970. évi terv előirányozza a szocialista kereskedelem áruforgalmának több mint 8 százalékos növelését. Jelentős mennyiséggel többet adnak el a legfontosabb élelmiszerekből — huszból és húskészítményekből, konzervekből, tejtermékekből, tojásból, zöldségekből és gyümölcsből. Lényegesen növekszik továbbá a nem élelmiszerek forgalmazása; nagyobb súlyt helyezünk a szolgáltatások fejlesztésére és bővítésére. Természetesen tudjuk, hogy a lakosság egyes szükségleteit nem lehet optimálisan kielégíteni. de kötségtelen: a kitűzött feladatok megvalósítása, a gazdaság fejlesztése arányában létrejönnek a feltételek a dolgozók kiszolgáltatásának további javításához.

Az 1970. évi költségvetés jelentősen növeli a társadalombiztosítási, oktatási, egészségügyi és más szocialis-kulturális akciókra fordított kiadásokat; a lakosság mind-ezekben az akciókban ingyenesen részesül. A szocialis-kulturális jellegű kiadások teljes összege elérte a 36,9 milliárd lejt, 2,5 milliárd lejt meghaladva az 1969. évi szintet.

Az oktatás terén az 1970. évi terv előirányozza több mint 3000

tanterem átadását, ami 1270-nél több az öt éves terv előirányzatánál, biztosítva a szükséges helyiségeket a tízosztályos oktatás általános bevezetéséhez és a hat éves gyermekek beiskolázásához; az állam 1970-ben egy általános iskolai tanulóra körülbelül 1330 lejt költ, egy szakliceumi tanulóra 3600 lejt és egy diákra 13200 lejt.

Az egészségügyi hálózat fejlesztése céljából a jövő évben körülbelül 3950 új kórházi ágat adunk át rendeltetésének. Gyors ütemben folytatjuk a lakásépítési programot. A jövő esztendőben az állam központi alapjaiból és a lakosság alapjaiból — állami támogatással — 94 730 lakás épül.

A pártiszervek és a néptanácsok, a gazdasági minisztériumok, a szövetkezeti egységek továbbra is fordítanak megkülönböztetett figyelmet arra, hogy újabb lehetőségeket kutassanak fel a piac ellátásának javítására, a termelés és a fogyasztási szükségletek operatív egybehangolására, a kereskedelmi tevékenység színvonalának emelésére, hogy a városi és a falusi dolgozók szükségleteit egyre teljesebb mértékben ki lehessen elégíteni. Ugy szintén az állampolgárok szocialis-kulturális szükségleteire fordított nagy alapokat maximális hatékonysággal kell felhasználni, hogy ténylegesen előmozdítsák az összes városi és falusi dolgozók életkörülményeinek további javulását.

Elvtársak!

A továbbiakban utalni akarok a gazdaság szervezési és irányítási tökéletesítésére kapcsolatos néhány kérdésre. Az RKP Országos Konferenciája egész sor intézkedést fogadott el a gazdaság szervezési felépítésének javítására, a termelés, a pénz- és hitelrendszer és más gazdasági tevékenységek ágazatok tökéletesítésére. Meg kell mondanunk, hogy ezeknek az intézkedéseknek az alkalmazásában az állami szervek nem voltak operatívak, s emiatt késést ezeknek az intézkedéseknek a kikísérletése és végrehajtása a gyakorlatban.

Az utóbbi időszakban határozottan kezdtek megvalósítani a nemzetgazdaság szervezésének és vezetésének tökéletesítésére irányuló intézkedéseket. Így megalkotották a fővállalatok, kombinátok és vállalatcsoportokat, amelyek gazdasági szempontból erős, a termelési kooperálás és szakszervezetek közötti szorosabb kapcsolatokat a gazdasági egységek közötti tevékenységével.

Most operatíván kell intézkedni, hogy a fővállalatok ténylegesen átvegyék az összes alárendelt egységek tevékenységének irányítását. Az is szükséges, hogy a minisztériumok és az összegező szervek fokozott és hatékony támogatást nyújtsanak az újonnan létesített szervezeteknek, segítsek őket munkájuk minél jobb megszervezésében és elvégzésében, hogy kezdetől el láthassák azokat a feladat köröket, amelyekkel felruházták őket. A szakminisztériumoknak a Pénzügyminisztériummal, a Munkaügyi Minisztériummal és a Gazdasági Tanácsal együtt a legrövidebb időn belül intézkedéseket kell tenniük, hogy biztosítsák az új gazdasági szervezetek jó tevékenységéhez szükséges összes vezetőkadereket.

Meg kell mondanunk, elvtársak, hogy még nem minden minisztérium adja meg a szükséges támogatást az új gazdasági szervezeteknek, s nem minden tevékenységi területen beszélhetünk arról, hogy ezek a szervezetek úgy kezdtek meg működésüket, ahogy az kívánatos lenne. Mind a minisztériumok, mind a megyei pártbizottságokat kérem, fordítsanak különös figyelmet az új gazdasági szervezetek támogatására, hogy azok jó körülmények között gyakorolhassák hataskörüket, betölthessék a gazdasági életben rájuk háruló fontos szerepet.

A minisztériumok átszervezését nyomon az adminisztratív apparátus 30 százalékkal csökkent, több mint 8500 posztot takarítottak meg. De rá kell mutatnunk, hogy a rendelkezésre álló személyzetből a közvetlenül termelő egységekhez főként a megyékben — csak keveset osztottak be. Vidékre a rendelkezésre álló személyzetből csak 16 százalékot osztottak be; számos olyan megyébe, ahol különösképpen hiány van a minisztériumokból rendelkezői állományba került szakemberekből, rendkívül kevesen kerültek. Ez nem megfelelő helyzet. Mi nem azért csökkentjük az adminisztratív munkával foglalkoztatott személyzetet, hogy aztán kevesebb itakon ismét ilyen munkába jussunk, hanem azért, hogy jobban fedezzük a szakadérszükségletet a természetben, s biztosítsuk, hogy a munkaerő legnagyobb része közvetlenül ott dolgozzék, ahol az anyagi értékek létrejönnek.

Ugyanív küzdeni kell az egyes minisztériumokban megnyilvánuló

azon irányzat ellen, hogy az ipari fővállalatok, kombinátok és ipari csoportok apparátusát a vállalatokból kiemelt nagyszámú szakemberekből alakítsák ki, mert ez negatív kihatással járhat a közvetlenül termelő egységek tevékenységére.

Az új gazdasági szervezetek kialakításai folyamatában intézkedések történtek a termelés koncentrációjára és szakosítására. Még csak be- vált kezdetről van szó, amit folytatni kell; illyképpen jobban és gazdaságosabban megvalósítható a tervezési, karbantartási, ellátási és értékesítési tevékenység, a pénzügyi és tervezési tevékenység. Ésszerűtlen volna fenntartani a mai állapotokat, amikor minden egyes vállalat mindent szeretne termelni. Mind a minisztériumoknál, ipari fővállalatoknál és csoportoknál, mind pedig a pártiszerveknek határozottan fel kell lépniük, hogy elköltöjenek ráterjenek a szakszervezetek és a kooperáció elmélyítésére a nagyszériájú, hatékonyabb termelés létrehozásához szükséges feltételek megteremtésére.

Az ipari fővállalatok, ipari csoportok és kombinátok megszervezésével a vállalatok szükségképpen mentesülnek bizonyos tevékenységtől. A vállalatoknak azonban a jövőben is rendelkezniük kell a kellő műszaki-gazdasági függetlenséggel, hogy normálisan végzhessék tevékenységüket. Eppen ezért úgy vélem, hogy az új gazdasági szervezetek létesítése nem szabad, hogy csökkentse a vállalatok igazgató bizottságainak szerepét, hanem éppen ellenkezőleg, biztosítsuk, hogy ezek hataskörüknek megfelelően ténylegesen irányítsák a termelést, aktívan segítsek elő a kapacitások és a munkaerő jobb felhasználását, a jövedelmesség fokozását, a kinalkozó termelési tartalékok széles körű feltárást. A megalkotott gazdasági szervezetek munkatitulusában már kezdetől meg kell honosítani a vállalatvezetőségek konzultációs módszerét és elvét a tevékenységük során felmerülő összes problémákban, az intézkedések és határozatok kidolgozásában és meghozatalában.

A gazdaság szervezési felépítésének általános tökéletesítését a gazdasági törvények megfelelő javítása kell kövesse, hogy biztosítsa a megfelelő jogi keretet minden egyes lánsszem tevékenységének jó lebonyolításához.

A Nagy Nemzetgyűlés jelenlegi ülésének megvitatására és jóváhagyására terjesztetem elő egész sor, a gazdasági és társadalmi tevékenység javítása szempontjából rendkívül fontos tervet. Ezek közé tartozik a Minisztertanács megszervezéséről és működéséről szóló törvény, a gazdasági szerződés törvény, a beruházások megszervezésének, tervezésének és végrehajtásának törvénye, a tudományos kutatási tevékenység megszervezésének a törvénye. Tudatában kell lennünk azonban annak, hogy a szabályozó rendelkezések önmagukban nem oldhatják meg a problémákat, s az összes szinteken fokozott gondoskodásra van szükség gazdasági tevékenységek szintjén tökéletesítés érdekében. Vegyük például a tervezést: bármilyen jó lenne is egy tervezési törvény, csak e tevékenység általános koordinálásával szolgálhat, a lényegbevaló az, hogy mind a vállalatok és fővállalatok nemkülönben a minisztériumok és egészen véve a nemzetgazdaság tervét tudományos szempontból realisan alapolozzák meg. Sok esetben azonban a tervszámokat nem a tényleges helyzet, az egységek realis lehetőségeinek alapos tanulmányozása nyomán állapítják meg, hanem általános szempontok alapján, a vállalatok és a minisztériumok javaslatainak összegezésével. Még negatívabb az a körülmény, hogy olykor, a terv elkészítése során — az egységekben és a minisztériumokban, sőt az Állami Tervbizottság keretében sem — törekednek teljes körű bevezetésre a meglévő tartalékok maradektalan hasznosítására. A tervező munkát nem mindig orientálják olyan hatékony mutatók biztosítására, amelyek összhangban állnának a gazdasági egységek műszaki ellátására tett erőfeszítésekkel; vannak olyan esetek is, amikor éppen a terv alapján engednek meg tulzott anyagfogyasztási normákat, alacsony munkaterületek szinteket, a termelőkapacitások gyenge felhasználását, az exportátort nem megfelelő értékesítést. Az ilyen gyakorlatnak határozottan véget kell vetni, mert a tervezést, amely a gazdaság okoskerti vezetésének fontos eszköze, a hiányszorogás igazolási és eltérési eszközévé teszi. A tervező munkában még nem használják a variációs módszert sem a javaslatok kidolgozása szakaszában — hogy több megoldás közül ki lehessen választani a legelőnyösebbet — sem a terv teljesítése során, hogy a gazdaság operatív alkmalmazkodhassék a váratlanul felmerült változások. Ismeretes például, hogy a mezőgazdaságban az eredmények sokban eltérhetnek

(Folytatás a IV. oldalon)

Nicolae Ceaușescu elvtárs beszéde

(Folytatás a III. oldalról)

az eredetileg kijelölt feladatoktól; ennek ellenére nem kesztünk idejében akcióprogramokat, hogy helytállóan különböz hipotézisek és helyzetek esetén.

Hasonlóképpen tevődik fel a kérdés a műszaki-anyagi ellátás terén is. Késztünk, hogy egy ilyen irányú szabaivó rendelkezése hasznos és szükséges lesz, de ez nem oldja meg önmagát a műszaki-anyagi ellátásban mutatkozó nehézségeket. Itt is döntő jelentőségű a tervezett termelés idejében való részletes irányuló erőfeszítések, szerződés kötése és ezek szigorú betartása, a fájlas fogyasztások csökkentése — amiről korábban beszéltem —, egyezszoval a tevékenység tartalmának tökéletesítésére irányuló műszaki és szervezési intézkedések.

Ugyanint a beruházásokat illetően az új gazdasági szervezeteknek egyre nagyobb felelősséget kell vállalniuk ezen a téren. A terv megvalósítása keretében elhatároztuk, hogy a fővállalatok és egyes vállalatok átvesszék a kisebb fejlesztési beruházások saját részével való kivitelezését. A miniszteriumoknak meg kell vizsgálniuk az összes beruházások listáját és meg kell állapítaniuk, hogy melyeket valósítják meg a gazdasági egységek. A jövőben meg az új objektumok építése is a fővállalatok, a kombinátok és az ipari csoportok feladatához tartozik majd.

Meg kell gyorsítani a finanszírozási és hitelrendszert javítására irányuló intézkedések kijelölését, mert ez feltétlenül szükséges az új gazdasági szervek tevékenységének jó menetéhez. Erősen kell a hitel és a pénzügyi ellenőrzés szerepét, fokozni kell a vállalat gazdasági felelősségét a pénz- és anyagi alapok felhasználásának módját illetően, megfelelőbben kell tükrözni a vállalatok saját erőfeszítését rentabilitásukban.

A fővállalatok, az ipari csoportok és a kombinátok hatásköre bővítésének utján haladva, messze-menny jogokat nyújtva számukra egyes építkezések, beruházások kivitelezésében, külkereskedelmi terén, a belföldi ellátás és eladás biztosításában, figyelembe kell vennünk, hogy mindennek a központi terv alapján kell végbemennie, meg kell felelnie a gazdaság, a társadalom általános érdekeinek; az összes egységeknek egy egységes gepeszt alkotórészeként kell cselekedniük, egy általános program alapján az egész nemzetgazdaság harmonikus és gyors haladása érdekében.

A gazdaság vezetésének javítása megköveteli, hogy a legnagyobb elkötelezettséggel harcoljunk a bürokratizmus ellen. Hangsúlyoznom kell ezt, mert intézkedések történet ugyan a minisztériumok és a központi szervek apparátusának lenyeges csökkentése, de ezek nem foglalkoznak kellőképpen a munkájuk megfelelő megvalósításával, hajlamosak arra, hogy a problémákat a régi felfogások és módszerek szerint oldják meg, a gazdasági egységekkel való szoros és közvetlen kapcsolat nélkül. A centralizált vezetés, a központi terv letétele nem jelenti azt, hogy mindenhez tucatnyi jóváhagyás kell. Az ilyen gyakorlatot határozottan ki kell küszöbölni. Ne fojtsuk a gazdasági egységek eleven tevékenységét, kezdeményező szellemét a véleményezésnek, a papírok tömkelegéhez; a minisztériumok felelős tényezői és a központi szervek ne alapozzák munkájukat beszámolóikra, hanem menjenek le a vállalatokba, a kombinátokba, a fővállalatokba, hogy közvetlenül megismerjék a való helyzetet és konkrétan megoldják az élet által felvetett problémákat, hogy realitást és szakavatott segítséget nyújtsanak az egységeknek.

Gyökeresen meg kell változtatni a munkafelelősséggel kapcsolatos felfogást is. Megszokott dolog, hogy a végletekig halogatták a bonyolultabb problémák megoldását; egyes szervek és káderek óvakodnak arról, hogy felelősséget vállaljanak a hatáskörükbe tartozó különböző ténykedésekért, s megállapításokra, jelentésekre, tanulmányok és elemzések kidolgozására szorítkoznak. Nem így kell fel fogni a vezetési tevékenységet! Nem igazoló iratokra és adminisztratív indoklásra van szükségünk, hanem eleven, alkotó, felelősségteljes munkára a problémák operatív és alapos elintézéséhez. A határozatoknak, a döntéseknek és ezek végrehajtásának a halogtatása, a „bejelentésnek” és tanulmányozásra való szorítkozás — bürokratikus munkára, a felelősség hiányára vall. A gazdasági problémák nem turné halasztást; megoldásuk halogtatása komoly negatív kihatással járhat tevékenységünkre, sokba kerülhet a társadalomnak. Az eddigi fogantatásokat és kétségele-

nül jó szervezési intézkedéseken kívül meg kell változtatnunk egyes adminisztratív munkát végző káderek mentalitását. Vigyünk több felelősséget és kezdeményezést a munkába; adjunk nagyobb cselekvési szabadságot a munkával megbízott minden egyes elvtársnak, de biztosítsuk a tevékenység iránti felelősségérte növekedését is. Itt az ideje, hogy megértsük: a problémákat már nem lehet megoldani a véleményezések tüntatásával. Ha miniszterre nevezünk ki valakit, jóváhagyunk számára egy tervet, felelősséggel ruhazzuk ki neki kell cselekednie, s ha nem tesz eleget kötelezettségeinek, viselje a következményeket. Ha neptanári elnöke nevezünk ki valakit, ruhazzuk fel megfelelő felelősséggel, a cselekvés jogaival és ne kötelezzük, hogy allandoan Bukarestbe járjon jóváhagyásokért, a Helyi Közigazgatási Bizottsághoz, adjuk meg neki az önállóságot a problémák megoldásában — természetesen az ország törvényeinek tiszteletben tartásával, s ha azokat megsérti, viselje a törvény szigorát. Fővállalatokat, kombinátokat létesítettünk — tegyük lehetővé számukra a kezdeményezést, a cselekvési szabadságot.

Már rég tárgyalunk a szerződések kérdéséről: törvénytervezet került elénk, amely lenyegében előíranyozza, hogy semmi se változzon, hogy mindent fentről tervezzenek, s a vállalat csak aláírja a szerződést, akár egyetért vele, akár nem, megpedig a tervbeli kijelölés alapján. Miféle gazdasági szerződés az ilyen? Egyes megyei pártbizottságok első titkárai és miniszterek rámutattak, hogy nincs kiutalás a termelés fedezésére — hát nem az egységeknek és miniszteriumoknak kell foglalkozniuk az ellátással és a termékek eladásával? Ezeknek a szerződéseket hat hónappal, sőt egy évvel a terv megkötése előtt kell megkötönni. A terv a kapacitásoknak megfelelő szerződéseken kell hogy alapuljon — akkor lesz realit. Nem kell előbb megvárni a kiutalást és csak aztán megkötöni a szerződést. A szerződés legyen gazdasági eszköz, hozzon létre gazdasági kapcsolatot a termelő és a fogyasztó vállalat között. Kétoldalú kötelezettségeket kell előírni, beleértve a gazdasági és jogi kötelezettségeket is, mint bármely szerződésnek. Csak így érhetjük el, hogy a vállalatok számára ne Bukarest állapítsa meg, hogy mit termeljenek. Persze, vannak termékek, amelyeket be kell ütemezni, de még ezekre is a vállalatoknak kell szerződést kötniük; az üzemeknek kell tárgyalniuk a hazai és a külföldi megrendelőkkel. A központi terv, a gazdasági tervezés nem jelenti egyes termékeknek a kereslettel függetlenül a vállalatokra kényszerítést, hanem azt jelenti, hogy a vállalatoknak azt kell termelniük, amire szüksége van a gazdaságnak, amit a belföldi és a külföldi piacok keresnek. Ilyen értelemben kell ki dolgozni a szerződéstörvényt, amelynek már a jövő évben hatályba kell lépnie. Azt akarjuk, hogy amikor az 1971. évi tervvel találkozunk, a vállalatok már ne mondassák, hogy nincs kiutalásuk, hanem azt mondják, hogy megkötötték a szerződéseket és megoldották a problémákat. Ebben a szellemben kell felkutatnunk az utakat az Országos Konferencián és a X. kongresszuson kijelölt megvalósításra, nevezetesen arra, hogy tevékenységünk gazdasági alapokra, gazdasági kapcsolatokra helyezzzük, összefonva a központi vezetéssel, a központi tervet a minden tevékenységi területen működő termelők kezdeményezésével, cselekvési szabadsággal. Így sikerrel érünk el és újabb lépéseket tehetünk a szocialista társadalom építésének útján.

Mi erőteljesen kidomborítottuk a plenaris ülés keretében tevékenységünk hiányosságait, de ezt nem azért tettük, mintha a dolgok általában rosszul mennének, hiszen köztudomású, hogy a gazdaság egészében lendületesen fejlődik, a növekedési ütem 10,7 százalékot tesz ki, a nemzeti jövedelem szintén gyorsan növekszik. De nem cselekednénk helyesen, ha nem tárnánk fel a még meglévő hiányosságokat, hogy még nagyobb rendet teremtsünk munkánkban, még gyorsabban haladjunk előre és kiküszöböljük a fogyatékoságokat. Teljes felelősségtudattal igyekezzünk megoldásokat találni arra, hogy biztosítsuk tevékenységünk további tökéletesítését minden területen, hogy szüntelenül gyorsítsuk szocialista társadalmunk előrehaladását. Nem kell félünk a hibák feltáratásától, hiszen tudjuk, hogy ezek elkerülhetetlenek az emberek munkájában; de azt is tudjuk, hogy tevékenységüket az

eredmények, a sikerek jellemzik. Küzdenünk kell, hogy kiküszöböljünk mindazt ami rossz munkánkban, hogy szüntelenül javítsuk tevékenységünket, s ha majd az írók vagy a történészek az 1966–1970-es ötéves tervről írnak, minden bizonnyal nem csak a nyitott feltárt hiányosságokat látják meg, hanem azt is, ami a lenyeges, ami társadalmunkat előrelépés jellemzi, állandó fejlődését, előrehaladását, és egész népünk jólétének növekedését.

Elvtársak!

Az 1970-re kijelölt célkitűzések megvalósítása, a termelőtevékenység tökéletesítése minden ágazatban nagy felelősséggel járó feladatot ró a párt-szervekre és szervezőknek, szakszervezetek, szakszervezetek, szakszervezetek feladatát, hogy erőfeszítéseiket kell tennünk növekedésért a gazdasági élet vezetésében és megszervezésében, a dolgozóknak a tervfeladatok teljesítésére irányuló széles körű mozgósításában. Az említett gazdasági problémák kell hogy képezék az iparban, a mezőgazdaságban, a szállításban stb. működő összes párt-szervek és szervezők, az összes kommunista tevékenységnek fő tartalmát. A vállalati párt-szervek és a községi, városi, муниципumi és megyei pártbizottságok politikai és szervező munkájuk végső fokon a termelési terv, exporttörv, a beruházási terv és a többi gazdasági feladatok teljesítésében elért eredményeken mérhetjük le. A párt-szervek és szervezők irányítsák a munkakollektívák, a gazdasági káderek figyelmét az anyagi és pénzalapok esszerű felhasználására, a termelés tudományos megszervezésére, a gazdasági tevékenység minőségi javítására, hatékonyaságának fokozására.

Megkülönböztetett feladatok hárulnak a falusi párt-szervezetekre, amelyeknek lankadatlanul kell munkálkodniuk a szocialista mezőgazdasági egységek gazdasági fejlesztésén és megszállásán, a fegyelmén és rendszerezésén, a megteremtésén az összes állami vállalatokban és termelőszövetkezetekben, egész tevékenységükkel biztosítani kell a parasztság, az összes mezőgazdasági dolgozó széles körű közreműködését azoknak az intézkedéseknek a valóra váltásában, amelyeket pártunk és államunk tesz nemzetgazdaságunk e me alapvető ágának kitartó fejlesztése érdekében.

Minden párt-szervezetnek és minden kommunista felélnie kell a munka menetéért abban az egységben, amelyben dolgozik, allandoan gondot kell fordítania saját munkája javítására és arra, hogy nagyobb mértékben járuljon hozzá azoknak a problémáknak a megoldásához, amelyeket a tervteljesítés az összes tevékenységi területeken felvet.

A párt-szervek és -szervezetek egyik fontos kötelessége támogatni és ösztönözni a gazdasági káderek hozzájárulását, a munkások, technikusok, mérnökök, az összes dolgozó szakmai és politikai képzésének fokozására irányuló erőfeszítéseket — ami egyik elsőrendű feltétele annak, hogy megfelelően megoldjuk a jelenlegi szakaszban gazdaságunk fejlődése által felvetett egyre sokrétűbb kérdéseket.

Egyes elvtársak utaltak arra, hogy kombinált, vállalatvezetőseket, sőt miniszteriumi dolgozókat kell kiképezni a rájuk háruló új feladatok teljesítése érdekében. Általában egy vélemény, gondolkunk kell a fővállalatok és az új gazdasági egységek vezetői és vezetői alapos képzési programjára: szervezzük tanfolyamokat segítésükre, hogy megismerjék és megértsék, miként folyik a tevékenység; tegyük ugyanezt a vállalatok, a szövetkezetek vezetői és vezetői esetében is. Nagyon figyelmet kell fordítanunk arra, hogy kádereink megismerjék a gazdasági problémákat. Lényegbevágó dolog ez a tevékenység jó menete, a gazdasági hatékonyaság jó növekedése szempontjából. Nem akarok senkit sem megbántani, de szükséges, hogy meg a miniszterek, a központi káderek, mi valamennyien leüljünk tanulni, folytassunk véleménycserét, hogy tisztázzuk a társadalmi és gazdasági fejlődés egyes lenyeges kérdéseit; másnént perspektíva nélkül fogunk dolgozni, nehezen oldjuk meg a kérdéseket. Szükséges, hogy fentről leig szervezzük meg a gazdasági és társadalmi tevékenység vezetésében felmerült új problémák megvitatásának és tanulmányozásának programját.

Ha egy vállalati igazgató számára felmerül a vezető képesség tökéletesítésének kérdése, annál inkább felmerül ez a nagyobb felelősségi káderek számára. Ne gondoljuk, hogy csak azért, mert régebbi vagy újabb — kommunista vagyunk, képesek vagyunk megoldani bármilyen problémát.

Ha nem tanulunk, nem fogjuk tudni teljesíteni feladatunkat. Aki társadalmi tevékenységet akar vezetni, hozzá akar járulni szocialista társadalmunk vezetéséhez, annak szüntelenül tökéletesítenie kell ismereteit, szorgalmasan kell tanulnia! A vezetési tevékenység is tudomány — meg lehet, hogy fontosabb más tudományágaknál, mert végső soron nagyobb a kihívása az egész társadalomra. Ha a kutató elvét egy kísérletet, kezdhet másat. A társadalmi életben, a politikai vezetésben minden kísérlet kihat az egész nép életére — és ezért ezen a területen nem engedhető meg rögtönzés, alapos tudás szükséges.

A Központi Bizottság előtt, fő vezető kádereink előtt vetem fel ez a kérdés, mert meg kell értenünk, hogy erőfeszítéseiket kell tennünk ismereteink szüntelen gyarapítására, allandoan tanulnunk kell, hiszen ez egyik alapvető feladata az összes kommunista káderek, az összes párt- és állami kádereknek. Ettől függ társadalmunk vezetésének tökéletesítése.

A párttevékenység további javítása érdekében, az RKP X. kongresszusának határozatai alapján, plenaris ülésünk megvizsgálta a Végrehajtó Bizottság javasolta intézkedéseket szakszervezetek szervezéséről és működéséről a Központi Bizottságban és a helyi párt-szervekben. Úgy véljük, hogy ezeknek az intézkedéseknek az elfogadása és gyakorlatba ültetése erősíteni fogja a kollektív munka elvét és a párt választott szervei tagjainak személyi felelősségét, biztosítja aktívabb részvételüket a közfelfele tevékenységi területeken felmerülő kérdések megvitatásában és megoldásában, növeli egész pártunknak azt a képességet, hogy egyre jobb eredményekkel szervezzék meg és vezessék szocialista rendszert felépítésének komplex művét hazánkban.

Ebben a tekintetben fontos szerepe lesz a plenaris ülésen megvitatott ama intézkedés alkalmazásának is, amely előíranyozza a pártaktíva, a kommunista és a többi dolgozó konzultálásának és tájékoztatásának javítását a párt- és állami szervek tevékenységével valamint pártunk és államunk bel- és külpolitikájának kérdéseivel kapcsolatban.

Ezek az intézkedések biztosítani fogják, hogy a kommunista, az összes dolgozó alaposabban megismerjék a párt és az állam határozatait, hogy fokozottabban közreműködjenek a határozatok teljesítésében, hogy növeljék kezdeményező készségüket; ezek az intézkedések erősíteni fogják pártunk erejét és akcióképességét kapcsolatait a széles tömegekkel, hozzájárulnak a szocialista demokrácia mélyítéséhez, ahhoz, hogy a Román Kommunista Párt még jobb feltételek között töltse be szocialista társadalmunk vezető erejének szerepét.

Mint tudják, elvtársak, nemrég zajlott le Moszkvában a szocialista országok párt- és államvezetőinek találkozója, amelyen országunk küldöttsége is részt vett. Mi rendkívül hasznosnak tartjuk a vélemények, a szempontok és az elgondolások kicserélését, amelyre ez alkalommal került sor a szocialista országok képviselői között a nemzetközi helyzetnek az utóbbi időben való alakulásáról, a európai biztonsági problémáiról, beleértve az új kormány megalakulása nyomán az NSZK politikájában bekövetkezett változásokat is.

Amint azt a plenaris ülésen is kifejtettük, a nemzetközi események alakulása igazolja pártunk és államunk általános politikai irányvonalának és nemzetközi tevékenységének helyességét. Ez az irányvonal és ez a tevékenység a szocializmus és a béke erőinek, az antiimperialista frontnak a megszilárdítására, az enyhülésre, a biztonság és a népek együttműködésére irányul. A jelenkori világ haladó folyamatainak megalapozása törekvő imperialista körök reakciós politikája ellenére szüntelenül beigazolódik, hogy a mai nemzetközi élet legfőbb jellegzetessége az, hogy a népek szilárd karátát eltorlaszolni a háború útját, megteremtini a tartós békét a földön, az, hogy a világhőzvélemény egyre szélesebb körű realitáslátszatra helyezkednek.

A nemzetközi élet megítélésében mi abból a megállapításból indulunk ki, hogy az utóbbi időben fokozódott a különböző társadalmi rendszerű államok közötti együttműködésre irányuló tendenciák, a biztonság és a béke erősítése céljából. Európában egyre szélesebb körök foglalnak állást kontinensünk biztonságának megvalósítása mellett. Országunk kormányának csaknem valamennyi európai állam kormányával sorra került kontaktusai arra a következtetésre vezettek bennünket, hogy megvannak a feltételek ahhoz, hogy ma felvesszük egy európai biztonsági konferencia megszervezésének problémáját.

A kontinensünkön végbemenő megújító változások Németország Szövetségi Köztársaságának politikai életén is tükröződnek. A Németország Szövetségi Köztársaságában nemrég lezajlott választások sokatmondóan tanuskodnak a nyugatnémet közvéleményben megnyilvánuló realista törekvésekről. A Brandt-Scheel kormány megalakulása és bejelentett kül- és belpolitikai programja a változások juttatja kifejezése.

Az, hogy a Szovjetunió és Németország Szövetségi Köztársasága között megbeszélések kezdődtek az erőszak mellőzése vonatkozó egyezmény megkötéséről, rendkívül nagy jelentőségű kontinensünk és az egész világ biztonsága és békeje szempontjából. Ugyanint pozitíven ítéltük meg azt a kilátást, hogy lengyel nyugatnémet megbeszélések rendezzenek a két államot érdeklő problémákról.

Mint ismeretes, Románia következetesen állást foglalt és állást foglalt a szocialista országok és Németország Szövetségi Köztársasága közötti kapcsolatok normalizálása mellett. Ebben a szellemben Románia kapcsolatokat tart fenn Németország Szövetségi Köztársaságával és állást foglalt az ezzel az országgal való gazdasági, tudományos, műszaki és kulturális együttműködés fejlesztéséről, mivel úgy véljük, hogy ez egyaránt érdeke mindkét népek és a kontinens valamennyi államának.

Egyben megjegyezni kívánom a plenaris ülésen, hogy pártunk általános politikája szellemében Románia szükségesnek véli, hogy valamennyi állam ismerje el a Német Demokratikus Köztársaságot és hogy a nemzetközi jogon alapuló kapcsolatokat jöjjenek létre a Német Demokratikus Köztársaság és Németország Szövetségi Köztársasága között.

Természetesen, elvtársak, mi egy pillanatra sem feledjük, hogy Németország Szövetségi Köztársaságában működnek meg revansvágyó, újracsírók, ám éppen ez a tény teszi szükségessé, hogy olyan politikát folytassunk, amely megakadályozza a reakció fejlődését és elősegíti a realista, a demokratikus erők előretörését.

A biztonság és a béke megteremtése érdekében küzdünk azért, hogy bővíljenek és fejlődjenek a kapcsolatok kontinensünk minden állama között a jogegyenlőség, a belügyekbe való be nem avatkozás, a nemzeti szuverenitás és függetlenség tiszteletben tartása, a területi épség és a meglévő határok érinthetlensége elvei alapján. Csakis ezeknek az elveknek megfelelően lehet megteremtetni az európai biztonságot. Az európai biztonsági megvalósítása megköveteli az összes, nagy és kis országoktól — tekintet nélkül társadalmi rendszerükre — a kezdeményezőközséget, a valóságérzé-

ket, a fegyverszünetet, a függőben maradt kérdések összes békes rendezési lehetőségeinek felkutatását. Így teljesítjük kommunista küldetésünket, eleget teszünk kötelességünknek saját népünk és az egész emberiség iránt.

A találkozó résztvevői megvizsgálták továbbá a vietnami helyzetet, Vietnamban folytatódik az USA által kibomboltott háború, amely komolyan akadályozza az enyhülést, a nemzetközi helyzet normalizálását. A román nép szolidaritással vállal a vietnami nép igazságos harcával, felemeli szavát mindazokkal együtt, akik követelik a vietnami agresszió megszüntetését, a vietnami nép függetlenségének és szuverenitásának tiszteletben tartását. Nézetünk szerint a vietnami konfliktus békes rendezéséhez az USA-nak vissza kell vonnia összes csapatait, biztosítani kell egy koalíciós kormány megalakulását, amely lehetővé tenné Dél-Vietnam független és demokratikus fejlődését.

A román nép a világ összes többi népével együtt, hangot ad amiati melyesges aggodalmának, hogy a Közel-Keleten allandósul a feszültség legköze, amely negatívban befolyásolja a nemzetközi helyzetet és igen veszélyes háborús tüzfészek jelent. Nézetünk szerint feltétlenül mindent meg kell tenni a konfliktus felszámolásáért, megpedig a Biztonsági Tanács 1967. évi határozatának megvalósítása alapján: vissza kell vonni az izraeli csapatokat a megszállt arab területekről, tiszteletben kell tartani minden egyes állam jogát a független léthez és a területi épséghez, meg kell oldani a palesztinai lakosság problémáját, ami megfelelne mind a térség népei érdekeinek, mind pedig a béke és a nemzetközi biztonság általános ügyének.

A moszkvai találkozó a szocialista országok együttműködésének és barátságának jelentős megnyilvánulása volt, értékes előmozdító egységük ügyét. A részt vevő országok megerősítették, hogy fejlesztési kíváncsi a véleménycserét és a tanácskozásokat a nemzetközi élet nagy fontosságú kérdéseiben, a világbeke megóvásáért vívott harcban.

Országunk véleménye szerint a jelenkori világ bonyolult nemzetközi kérdéseinek megoldásához, minden egyes nép teliesen akadálytalan, szabad fejlődésének biztosításához, az összes, nagy és kis államoknak össze kell fogúknuk és az emberiség sorsa és léteérdekei iránti felelősség szellemében kell cselekedniük. Románia ebben a szellemben lankadatlanul küzdjen fog, szüntelenül fejlesztve kapcsolatát az összes államokkal, mind Európában, mind pedig más kontinenseken. Országunk nem kíván passzív álláspontra helyezkedni a nagy és időszerű nemzetközi kérdésekben: országunk aktív tényező és az is akar maradni a népek, a

haladó erők nagy esztábjában a békeért, az enyhülésért, a biztonságért. Így teljesítjük kommunista küldetésünket, eleget teszünk kötelességünknek saját népünk és az egész emberiség iránt.

A társadalmi haladásért és a békeért folyó világméretű harc követelményei minden eddigigé inakabb szükségessé teszik az erőfeszítések fokozását a szocialista országok közötti egység, a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom egysége, helyreállítására és fejlesztésére, mert ettől függ az összes antiimperialista erők ereje, nek és összeforrtóságának növekedése, a népek haladó törekvéseinek megvalósítása. Egyszermind úgy véljük, hogy minden egyes párt egységének erősödése egyik feltétele a nemzetközi antiimperialista mozgalom erejének és egységének, Internacionalista politikai vonalukhoz híven, a Román Kommunista Párt, Románia Szocialista Köztársaság kormányja a jövőben is küzdeni fog, hogy hozzájáruljon a szocialista világszerep országai egységének, a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom országai közötti szolidaritásnak a szilárdításához, a nagy antiimperialista front összeforrtóságának és harci erejének további fokozásához, a szocializmus és a béke világméretű ügye érdekében.

Elvtársak!

A megvitatott kérdések sokasága révén, az elfogadott határozatok révén a Központi Bizottság jelenlegi plenaris ülése rendkívül fontosságu pártunk tevékenységében.

Tökéletesítve a munkát minden területen, megüszszervezve a csaknem kétfélmillio házzábeli kommunista erőfeszítéseit, aktivan mozgósítva a pártunk politikáját bizalommal és odaadással követő városi és falusi dolgozók széles tömegeit, kövessünk el mindent az előttünk álló összes feladatok megvalósításáért, hogy sikeresen teljesítsük az ötéves terv utolsó évi tervét, jelezve a IX. kongresszuson kijelölt nagyszertű program maradéktalan valóra váltását és egyben előkészítve az ahhoz szükséges feltételeket, hogy ráterjünk a X. pártkongresszus határozatainak megvalósítására.

Kifejezzük azt a meggyőződésünket, hogy lendületének és alkotó energiájának latba vetésével hős népünk ezental is a romániai új, szocialista társadalom építője történelmi feladatának magaslatán fog állni, s faradhatatlan munkájával biztosítja a szocialista Románia szüntelen virágzását. (A plenaris ülés résztvevői többször is erőteljesen megtapsolták Nicolae Ceaușescu elvtárs beszédét, kifejezve teljes egyetértésüket a javasolt intézkedésekkel és azt a szilárd elhatározásukat, hogy biztosítsák az intézkedések megvalósítását.)

A Nagy Nemzetgyűlés állandó bizottságainak munkálatai

A Nagy Nemzetgyűlés Palotájában folytatódna az állandó bizottságok munkálatai a Nagy Nemzetgyűlés jelenlegi ülésszakának napirendjén szereplő törvénytervezetekkel kapcsolatban.

December 15-én a Nagy Nemzetgyűlés állandó bizottságainak tagjai együttes ülést tartottak Aurel Vi-

joli elvtársnak, a gazdasági-pénzügyi bizottság elnökének a vezetésével, s meghallgatták Maxim Berghianu elvtársnak, az Állami Tervbizottság elnökének beszámolóját az 1970. évi állami nemzetgazdasági terv tervezetéről, valamint Florea Dumitrescu, elvtárs, pénzügyminiszter beszámolóját az

1970. évi állami költségvetés tervezetéről.

A bizottságok ezt követően külön üléseken folytatják munkálataikat, s ezek keretében megvizsgálják az 1970. évi állami terv és költségvetés előirányzatait, valamint a Nagy Nemzetgyűlés elé terjesztendő más törvénytervezeteket.

BOROSSEBES: A pillanat embere.
KÖRÖSBÖKÉNY: A kis szökevény.
KÜRTÖS: Elsietett házasság.
PANKOTA: Téli reggel.
VINGA: Robbantások fel a bankot
LIPPA: Haláltan kor.

Színház
CSUTÓRTÓKON, december 18-án este fél 8 órakor Dona Juana (bérletstűnet).

Televízió
Kedd, december 16.
18.00 Gyermekek világa.
18.30 Torna. Közvetítés Berlinből.
19.00 Híradó.
19.20 Gépkecsvezetőknek.
19.30 Tudományos adás az atomról.
20.00 Reflektor.

Időjárás

Az aradi meteorológiai intézet jelenti: ma, december 16-án általában nedves, párási idő. Borult égbolt és helyenként kisebb eső, havasodó, egy-két helyen hózápor lehetséges. Mérsékelt déli, délnyugati szél. A hőmérséklet nem változik. A várható legalacsonyabb éjszakai hőmérséklet mínusz 5 és mínusz 2, a legmagasabb nappali hőmérséklet pedig 0 és plusz 4 fok között váltakozik. Várható időjárás december 17-én és 18-án: továbbra is nedves, párási idő. Borult égbolt és helyi csapadék lehetséges. A hőmérséklet fokozatosan emelkedik.